

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.48. S. Ludovici reditus in Franciam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Minores Ostiarii, Exorcistæ, atque Acolyti non agnoscebant.

Sæcul. XIII.
A. C. 1254.

Nuptias secundas vel tertias ab Apostolo permittas Græci non culpabunt. Sed matrimonium non contrahent intra gradum propinquitatis, quem ipsi octavum, nos quartum dicimus. Illos tamen, qui secus egerunt hactenus, per gratiam legis conjunctos esse patimur. Sine satisfactione pro gravibus peccatis debita, vel cum levioribus noxis egressas e corporibus animas purgari, ac Ecclesiæ meritis adjuvari posse cum credant Græci, volumus, ut purgationis locum nobiscum purgatorium vocent, quamvis Doctores suos id ei nomen dedisse negent.

Mon. Orain.
exerc. 14. c. 1.

20.

22.

Papa Episcopo Tusculano præcipit, ut hoc præscriptum Episcopis Græcis exponi curet, & accuratam ejus observationem injungat; nec minus, ut Archiepiscopum Nicosiæ ac Suffraganeos ejus nullam Græcis molestiam contra illud facessere jubeat.

§. XLVIII.

S. Ludovici reditus in Franciam.

Sanctus Ludovicus cum classe rediens menses duos ac medium versabatur in mari, & per hoc spatium nova pietatis suæ ac in proximum charitatis specimina dabat. Ter quavis hebdomade in

H 5

nave

Gaufr. c. 23.

Sæcul. XIII.

A C. 1254.

c. 29.

c. 30.

Joiv. p. 112

nave concionem haberi, & tranquillo mari nautas singulariter de fide ac peccatis edoceri curabat, id hominum genus rarissime verbum Dei audire reputans. Hos omnes præterea selectis consulto Sacerdotibus conscientiaæ vulnera patefacere voluit, in sermone, quem hac de re ipse instituit, memorans, eos sæpe in periculo mortis esse: atque inter alia dicebat: Si navis interim, dum vestrum aliquis criminum virus evomet, illius opera indigebit, ipse seu rudenti trahendo, seu alii labori admovebo manus. Hæc adhortatio non caruit fructu: & multi nautæ scelerum farcinam deposuere, quod per annos plures non fecerant. Ægrorum quoque curam Rex magnam gerebat, præsertim, ut Sacramenta acciperent. Tertia nocte, postquam Ptolemaidem reliquerat, navis ejus prope Cyprum in arenarum cumulos incurrit, ita, ut magnopere periclitari videretur. Rex antearam evcharisticam stratus calidas ad Deum preces fundebat: & orto die perlustrata navi compertum est, illisum decem & octo circiter pedes trabis imæ ac præcipuæ seu fundamenti abripuisse. Nautæ, quid agendum esset, rogati, aliam in navem transeundum dicebant, timendumque ut præsens adeo concussa mare altum sustineret. Convocato consilio sequendam nautarum sententiam putante,

Rex

Rex iterum accitis instabat hunc in mo-
 dum: Per fidem mihi debitam quæro:
 si navis hæc esset vestra & plena merci-
 bus, an exscenderetis? Non, ajebant om-
 nes una voce: mallems periculis vi-
 tam nostram exponere, quam perdere na-
 vim, in qua quadragies vel quinquagies
 mille libras Francicas amitteremus. Tum
 Rex: Hæc navis quingentos aut sexcen-
 tos homines continet, qui, si exscendam,
 exemplum sequentur meum, & in Cypro
 manebunt sine spe reditus in patriam
 suam. Malo vitam meam, Reginae, ac
 nostrarum trium prolium Deo committe-
 re, quam tanto hominum numero tale
 damnum creare. Eventus rei sapien-
 tiam suscepti consilii declaravit. Nam
 Oliverius Termesensis Procerum, quos
 hæc navis vehebat, potentissimus, ultra
 sesqui annum Regi se denuo adjungere
 non potuit.

Tandem Ludovicus salvus & sospes
 Provinciam tota cum classe sua attigit,
 & in portum Areensem exscendit die sab-
 bati 11 Julii an. 1254. Ibi audivit men-
 tionem fieri fratris Hugonis Franciscani
 per conciones suas ea in regione tantum
 sibi nomen colligentis, ut ingens utrius-
 que sexus multitudo ipsum pedibus se-
 queretur. Coram Rege dicere jussus
 primo sermone suo invectus est in Reli-
 giosos, quos magno numero in Regis co-
 mitatu

Sæcul. XIII.

A.C. 1254.

p. 113.

Joinv. p. 116

p. 117.

Sæcul. XIII.
A. C. 1254.

mitatu esse cernebat. Negabat eos
 commeare viam salutis, quia sicut piscis
 extra aquam vivere, sic Religiosus extra
 cœnobium suum innocentiam conserva-
 re non posset; & lautus, quo in aula u-
 teretur, victus continua illi tentatio es-
 set contra severitatem instituti sui. Re-
 gem dein monebat, ut justitiam coleret,
 si pace frui, & a populo suo amari vellet.
 Legi divinas litteras, inquiebat, & reli-
 quos sacræ Scripturæ libros. Sed nus-
 quam vidi vel Christianos vel ethnicos a
 suo defecisse Domino nisi ob læsam æqui-
 tatem. Tunc temporis non modo libri
 Canonici, sed omnia Ecclesiasticorum vo-
 lumina Scriptura sacra vocabantur. Rex
 sæpius orando studuit per tempus suæ
 in Provincia commorationis hunc virum
 bonum apud se tenere. At is unico die
 cum illo fuit, & abiit; Massiliæ postea in
 existimatione sanctitatis mortuus.

p. 118.

Tilmont.

to. 2. p. 520.

Sup. lib. 54.

§. 34.

Sup. lib. 69.

§. 14.

Olbia Aræ Rex Aquas Sextias ve-
 nit, inde ad speluncam sacram iturus, u-
 bi S. Magdalena diu solitaria habitasse,
 ejusque corpus haberi dicebatur. Sic
 asserit S. Ludovici hoc in itinere comes
 Jonavillæ Dominus: idque primum, quod
 sciamus, testimonium est illius opinionis,
 S. Magdalensæ ossa in Provincia asservari.
 Ut legisti, anno 898 Imperator Leo Phi-
 losophus ea Constantinopolim deferri jus-
 sit: & an. 1146, immo, ut brevi leges,
 etiam-

etiamnum S. Ludovici tempore Veselii in Burgundia esse credebantur. Is per Occitaniam & Arverniam Parisios reversus, ad S. Dionysii die Dominica 13 Sept. accessit, ibique texta serica, grati animi monumenta, obtulit. At cruce signatus mansit, ut ostenderet, se votum perfolvisse suum sibi non videri, sed tantum ejus executionem pro aliquo tempore suspendisse.

Sæcul. XIII.
A.C. 1254.
Not. Joinv.
p. 101.
Duchesne
p. 362.
M. Par.
p. 766.

§. XLIX.

Concilium Albigense.

Rex in Occitaniam transiens concilium haberi voluit, quod eodem anno Zoenius Episcopus Avenionensis, & sanctæ Sedis Legatus Albigam convocavit. E Provinciis Narbonensi, Bituricensi, & Burdigalensi multi convenerant Episcopi, alique Præfules: quorum ex consilio edidit unum & septuaginta Canones, tum ad extirpandam hæresin, tum ad Cleri correctionem spectantes. De hæreticis fere tantum repetuntur decreta Concilii Tolosani 25 abhinc annis nempe 1229 celebrati. Id solum observo, hoc Albigense hæreticos, qui tanquam per vim ad sanam adducti fidem includebantur, vocare *Immuratos*, eo quod reapse quatuor inter muros compingebantur. Episcopi & Parochi jubentur populo

to. II. conc.
p. 720.
ex to. 2. Spic.
p. 630.
Sup. lib. 79.
§. 38.
c. 27. 28.